

Rădăcina care ne leagă

Agafia

---

ai intrat cu amiezile
și toamnele
căutai un loc să le ascunzi
ca și cum ți-ar fi fost frică
să nu le tulbur sensurile
cu un cuvânt rostit sau doar răsărit
în nopțile când le puteam ușor distinge
în lăcomia brațelor și ochilor
eram pământul în care
îți semanai eternitatea
fără să văd
cenușa arcuită sub tâmplă

purtați cu tine cheia
iubirilor rătăcite
să-ți rezemi diminețile îmblânzite
de sănii și pântecul meu de femeie
orgolioasa ta masculinitate
gelos pe oglinda
și ușa care nu se voia deschisă
foamei tale de certitudini
în țesăturile cotidianului
amplificai bănuielile

în absența ta
rămâneam să vânez vulturi în Tibet
să explorez fiorduri înghețate
imaginea constantă a ochilor
când mă pândeai trădat de oglindă
înainte ca buzele tale
să inventeze același picant ritual
pentru o zi sau pentru un amurg
binecuvântând rădăcina care ne leagă.